

ชื่อเรื่อง	: การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อ ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
ผู้วิจัย	: นางสุพรรณณี สงวนพัฒน์
ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์พรณยูพา นพริก
ประเภทสารนิพนธ์	: วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2547

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อ ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ประการที่สอง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อ ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา และประการสุดท้าย เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อ ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประชากรภายในชุมชนและภายนอกชุมชน

ประชากรภายในชุมชนไทลื้อบ้านหย่วน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือนจำนวน 179 คน โดยสุ่มจากประชากรทั้งหมด 1,198 ครัวเรือน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบประเมินค่า (Rating Scale) ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มที่สองประกอบด้วย ผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการ ผู้นำชุมชนที่ไม่เป็นทางการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดย ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) และการสังเกตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรภายนอกชุมชน ศึกษาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวชุมชนไทลื้อ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม เป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบประเมินค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า ชุมชนมีองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวครบทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ได้แก่ เรื่องการรักษาความปลอดภัย ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

การศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน และการมีส่วนร่วมในดำเนินกิจกรรม ส่วนการมีส่วนร่วมในการลงทุน และการมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลยังอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อบ้านหย่วน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวของชุมชนที่มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก คือ ในด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว และในด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ส่วนประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ายังมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ดังนั้น แนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนไทลื้อบ้านหย่วน ชุมชนยังต้องพัฒนาในด้านองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 3 ด้าน คือ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

Title : TOURISM DEVELOPMENT OF TAI LUE COMMUNITY SITE AT
YUAN SUB-DISTRICT, CHIANG KHAM DISTRICT, PHAYAO
PROVINCE

Author : Mrs. Supanee Sa-nguanpat

Adviser : Assoc. Prof.Panyupa Noparak

Type of Degree : Master of Arts Degree in Social Study (M.A. in Social Study),
Naresuan University, 2004

Abstract

Three main objectives of this study were, firstly is to study on Tai Lue community potential which will be developed to a cultural tourism site at Yuan sub-district, Chiang Kham district, Phayao province. Secondly is to study on tourist opinions after their trips to Tai Lue community and thirdly is to find out the development tendency to a new cultural tourism site at Yuan sub-district, Chiang Kham district, Phayao province.

Studied populations were divided to two groups as inside community and outside community population. The inside focus groups identified as a group of heads of a family which 179 samples were selected from 1198 population by Simple Random Sampling method. Check list and Rating Scale questionnaires were used as study tools and analyzed by a descriptive statistic application. Frequency distribution, percentile value, mean value and standard deviation were analyzed. The second group were official community leader, unofficial community leader and government officer which Semi-structural Interview and observation during data collecting period were used as study tools.

Fifty tourists who visited to Tai Lue community were selected by Accidentally Sampling method and studied as an outside community population. Check list and Rating Scale questionnaires were used as study tools and analyzed by a descriptive statistic application. Frequency distribution, percentile value, mean value and standard deviation were analyzed.

The results showed that Yuan sub-district (Tai Lue community) consisted enough three strengthen points which is sufficiently developed to be a cultural tourism site. These are good tourism attractiveness, good tourist accommodations and good tourist information accessibility. However, some weakness point was not yet improved such as tourist security which should be informed and develop.

The study on community participation found that focus group highly participates on planning implementation and to carry out activities. Community investment and monitoring participation were in moderately scale.

The study on tourist opinions on the development of Tai Lue community as a tourism site at Yuan sub-district indicated that community has higher potential in tourism components such as attractive cultural places and tourism accessibility. However, more services and accommodations were suggested.

In conclusion, it is suggested that the developing tendency of Yuan sub-district to be a cultural tourism site should continuously improved in those three major components such as the development of cultural place attractiveness, accommodations and site accessibility.